

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 13

MANDAG 1. JULI 1929

I. ÅRGANG

Kinas rop: La mig få høre om Jesus!

Fra Christofa Brundtland.

7.—5.—1929.

Kjære venner, Guds fred!

Har med glede mottatt «Misjons-Røsten» hvorfor jeg takker så meget.

Det er nu vel et halvt år siden vi åpnet misjon her i Lantsun. Herrens arbeid har hatt fremgang og flere sjeler er blitt frelst. Det er velsignet å høre dem prise Jesus og de kan ikke nok takke Herren, fordi han sendte oss hertil med evangeliet.

Vi har bibelstudium og bønn med de troende hver aften og de vokser i kunnskap om ham som gikk i døden for å frelse verden. — I møtene som vi har for de ufrelste, er det alltid noen av dem som bøier knær sammen med oss ved møtets avslutning, og vårt håp står fast til Gud, at han skal frelse dem.

Evangelistene går ute hver dag fra by til by og forkynner Herrens budskap samt selger bøker og deler ut traktater. Evangelistens hustru og jeg besøker da hjemmene, da vi ønsker å få kvinnene mer interessert. Men vi rekker ikke mange hjem om gangen da de ikke vil la oss gå igjen. Her er dog noen av kvinnene som forstår evangeliet.

Da vi igår besøkte dem var de svært begeistret. De fortalte oss alt hvad de visste om Jesus, da deres sønner som er blitt frelst alltid kommer hjem og forteller hvad de hørte på møtet.

En 60-årig kvinne som før har vært svært tilbakeholden og ikke vilde tale med oss var nu blitt helt forandret. Da hun så oss igår, drog hun oss i armen inn i stuen og da vi alle hadde satt oss på kangen, begynte hun

Herrens arbeid har fremgang. — „Send oss evangelister!“ — Hungeren driver folket på flukt. — Barnevelsignelse og dåp.

straks i levende begeistring å fortelle om Jesus.

Så sa hun til mig: «Om du hadde gitt mig penger nu, så jeg kunde leve sorgfritt til min død, vilde ikke det ha bragt mig så stor glede som Jesu-læren har bragt mig.»

En annen kvinne hadde også meget å fortelle om Jesus og vi frydet oss sammen med dem, som en flokk barn. Etterpå sang vi og bad til Gud og deres sønner kom ned fra taket, hvor de arbeidet og deltok med oss.

Vi priser Herren for ordet, som vi ved Herrens nåde kan få sprede blandt kineserne. For Herrens ord er levende og kraftig og skal ikke vende tomt tilbake.

Hilsen med Matt. 9, 37—38. Eders i Mesterens tjeneste søster

Christofa Brundtland.
Shang Lantrun, Shang yang chen.
N. Taiyuan, Shansi N. China.

Fra Ida Lorentzen.

Shih chia chuang 22—4—29.

Hjertelig takk for bladet som er så velkommen og som vi mottar med glede. «Som kaldt vann for en mødig sjel er en god tidende fra et fjern land.» Ordsp. 25, 25. Gud velsigne eder brødre, for eders arbeid som ikke er forgjeves i Herren.

Tror tiden er meget kort innen Jesus kommer, så det gjelder å arbeide og våke, ti djævelen går alltid omkring, søkende dem han kan opsluke. Han kommer ikke alltid som den brølende løve, men benytter sig også av sin list og snedighet. — Men Gud være

takk for sin sønn Jesus, som vandt en evig seir på Golgata, og som vil at også vi derigjennem skal seire.

Kan til Herrens navns ære jubile for det fullbragte verk, og seire i kraft av Lammets blod og ordet som vi vidner om.

Vi har bestandig mange folk på møte her og de lytter med interesse til budskapet. For 14 dager siden hadde vi et 3 dages stevne med 4 møter daglig. Søndag blev en skare av små barn velsignet. Mandag blev 34 døpt, som Jesus blev det i Jordan. Den eldste av disse var en broder som var blind og delvis lam. Han var 80 år gammel, men ønsket å gå veien med Jesus. Etterpå var det brødsbrytelse og Guds And faldt i vår midte; det var krønnen av velsignelse. En besatt kvinne blev også satt fri. Ja det var underbart å se Guds verk i vår midte. Vi venter bestandig strømme av velsignelser fra helligdommen, og blir ikke skuffet.

Fred i Kina tror jeg ikke mere på. Men det går en dag om gangen. Hvilten i Gud gir oss kraft som dagen er.

Nøden vokser og folk flykter fra sted til sted for å finne noe å leve av. Mange mennesker av alle slags, kommer hit for å søke hjelp, stakkars kineserne, uten håp og uten Gud.

Vi har en ukens tid hatt en 7-årig syk broder her. Han kunde ikke spise, men vilde bare sove og hvile. Det var underbart fredfullt og velsignet å be med ham, og bestandig frydet han sig i Gud. Han sov fredelig inn, men vi skal

møte ham på opstandelsens morgen. All ære til Jesus.

De kjærligste hilsener til alle fra en ringe Herrens tjenerinne.

Ida Lorentzen.

Fra Marie Paulsen.

Shih chia chuang 23.—4.—29.

Jeg vederkveder den trette sjel.

Jer. 31, 24.

Inderlig takk for «Misjons-Røsten» som så regelmessig kommer som en stor oppmuntring for oss. Takk og lov, må Gud i fortsetningen velsigne og styrke brødrene i arbeidet med utgivelsen av bladet. Det gleder oss å høre at «Misjons-Røsten» vinner god inngang.

Kan til Herrens ære si at han er trofast idag som igår, ti når jeg ser tilbake på tidene som svant, føler jeg trang til å utbryte: «Hele veien gikk Jesus med», hans løfter har ikke forandret sig, nei, han er hver dag den samme som skuer ut over hele jorden for kraftig å støtte alle, hvis hjerter er helt med ham.

Jeg fortalte sist om en mann, br. Wang, som Jesus så herlig oppreiste etter 13 måneders sykdom. Knappt et års tid hadde vi den glede å ha denne broder i vår midte. Forrige uke fikk han uventet hjembud. Om søndagen var han her på møte, og bad str. Ida og mig ut til hans landsby for å holde møter om onsdagen. Vi kunde imidlertid ikke komme da vi var lovet bort til en annen plass. Den onsdag fikk vi bud om at han var syk. Torsdag morgen døde han, nettopp som familien

bar ham ut til en vogn man hadde leid for å kjøre ham til Shih chia chuang. Hans siste ord gjaldt moren: «Omvend dig og tro på Jesus», sa han. Allerede fredag blev han begravet. Mange folk fra byen hadde samlet sig og omkring på hustakene lå folk for å se og høre. Vår evangelist talte om alltid å være beredt og formanet folket til å omvende sig.

For knapt to måneder siden stod vi på samme plass med en lignende skare omkring oss. Den nu avdøde broder stod da frisk og rask og vidnet til folket om Jesus som så underbart hadde frelst ham og helbredet ham. Ja, Jesu tanker og veier er anderledes enn vi hadde tenkt.

Efter at evangelisten hadde talt, sang vi et par sanger, og vi fulgte med kisten ut til gravplassen. Hans tre små gutter gikk foran kisten. Mens vi gikk gjennom byen sang vi den ene sang efter den annen, flere og flere folk kom til og alle undret sig over denne begravelse, på kristen vis. Ved graven sang vi: «Gud med eder til vi ses igjen!» og ko-ret: «Salig, salig bliver møtet hist!»

Avdøde br. Wang var en nidkjer og brennende Herrens tjener, som nyttet enhver leilighet til å vidne om Jesus. Nu søndag kom hans hustru og barn og noen andre der fra byen, et gammelt ektepar med sin sønn, som fortalte at Wang hadde bedt for dem og at de nu vilde tro på Jesus. «Mig har han også hjulpet,» sa en annen, jeg vil også tro!»

Vi synes det blir tomt efter broder Wang, men vi gleder oss dog på hans vegne, ti han er gått hjem for å skue Jesus som han elsket. (Forts. 4. side.)

Morgenrøde i Balticum.

Fra vekkelsen i Estland og Lettland. — Blinde blir seende. Døve hører og de stumme taler.

Den tyske evangelist Meyer har som bekjent virket en tid i Estland, Lettland og Litauen. Han er nu kommet tilbake fra sin evangelieferd og har sammen med en russisk broder besøkt forskjellige frie forsamlingsher i landet. Fra hans virke i randstatene, hvor Gud har fått brukt ham til megen velsignelse og hvor hundreder er blitt helbredet, er vi tilstillet følgende interessante beretning:

«Blasma», d. v. s. «Morgenrøde» er navnet på et månedsblad som kom ut med sitt første nr. i Riga 1. april 1929. Arsaken var vekkelsen som

brøt ut over landet og som holder ved ennå.

Baltikum folk — Lettland, Estland, Lithauen — er et meget nedkuet folk. Under tsarens og den ortodokse kirkes regimente sukket folket efter frelse og frihet. Men nu råder randstatene hver over sig selv. Enhver utlending blir dog skarpt kontrollert, og om man ønsker å forkynne Guds ord, må man ha spesielt tillatelse dertil.

En fhv. lærer som hadde mistet sin plass for troens skyld, innbød noen gange Emil Meyer til å komme til Lettland og 3. februar 1928 drog han inn i landet, ukjent med land og folk. I Riga slog han sig

ned på en liten hybel. De fleste kirker lukket imidlertid dørene, for ham, da det var kommet advarsel fra Tyskland. «Mannen tilhører ingen kirke eller menighet eller alliance, ta Dem iakt for ham!» Og det var godt, så fikk Gud sin vei med ham. Han begynte å besøke syke og holde husmøter. Og straks i de første dage behaget det Gud å helbrede syke og frelse menneskene. Ryktene om dette blev spredt og gikk som en flyvende ild gjennom byen og distriktene. Efter noen dages forløp var det største lokaler for lite. Landsfolket drog inn i byen og bar sine syke, halte, blinde og krøplinger med sig. Vekkelsen bredte sig stadig og varte 4 måneder på denne måte. Hver dag blev holdt møter fra formiddagen til langt på natten, mange gange til klokken 1, 2 og 3 om natten. Hundreder av syke beleirede ple+

formen stadig og blev salvet med olje i Herrens navn. Guds veldige hånd var utrakt. Mange halte kastet krykkene bort, reiste sig i et øieblikk og løp jublende omkring. Blinde fikk synet igjen, døve hørte og 2 stumme talte. Alle slags sykdommer helbredet Gud.

Medisinaldepartementet blandet sig inn og undersøkte saken ianledning en helbredet baptistbroder som var tuberkuløs til døden. Avgjørelsen som blev kunnngjort i avisene, lød: «Patientene trenger bare å tro at noen som eier underbare krefter kan helbrede ham så blir han uten tvil frisk. Det er det som er skjedd gjennom evangelisten E. Meyer. Slikt kan dog også skje hos lægene (!) Jeg tenker ikke derved å bebreide E. Meyer noe, jeg godkjenner hans gjerninger, og den måte han går frem på, er ikke bare helt uskadelig, men endda mere anerkjen-

nelsesverdige fordi han ingen lønn tar imot og bruker heller ingen medisin.»

Landsbiskoppen kalte evangelisten til sig og de satt 4 gange ti-mevis hos ham og talte med ham om full forløsning. Biskoppen holdt i fakultetet foredrag om møtene og anbefalte studentene å gå og høre og det gjorde de. Tre av dem blev av evangelisten innviet og salvet som Guds tjenere. En er allerede blitt prest.

Efter 3 måneders forløp gikk vekkelsesbølgen gjennom hele landet og i nærsagt hvert hus samledes man til møter. Så snart en evangelist kom til egen drog landbefolkningen inn med sine hester og vogner. En prest ingga av denne grunn klage til ministeren og forlangte at Meyer skulde utvises. Og ministeren adlød.

Derefter reiste han til Estland. Men her hendte straks det sam-

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomitee og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementspris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Hun gjorde hvad hun kunde.

Markus 14, 8.

Frelserens vandring var snart endt, offerlammet skulde snart nå sin fullendelse, nemlig å lide døden, kronet med herlighet.

Hvad han høstet av sine «egne» som han hadde gått ut og inn iblandt og gjort vel, var hat og uvilje av prestene og de skriftlærde. Nu var påskefesten for hånden, den store fest med minnet om lammet blod på dørstolpene og dørtre og utgangen fra Egypten; men denne påske var det Guds Lam som skulde på slaktebenken, korset, og lide forbannelsens død.

Han visste hvad som forestod, men tross mengdens hat var det dog noen som var blitt hans venner, disse som hadde mottatt helbredelse og trøst.

I Bethania hvor han nu avla sitt siste besøk, hadde han venner som hadde lært den milde nasaraer å kjenne og som derfor ofret både tid og festlighet for Jesus, men hvad han satte mest pris på var tørstende sjeler som satte sig ned og lyttet til de livsalige ord som gikk ut av hans munn. Luk. 10, 39, 42.

Vår tekst forteller at da han var i Simon den spedalskes hus, da han satt tilbords, kom en kvinne, som hadde en Alabastkrukke med uforfalsket meget kostbar nardussalve, — og hun sønderbrøt alabastkrukken og utøste den over hans hoved.

Denne kvinne hadde forståelse av Mesterens misjon og hun benyttet den dyrebare anledning og

viste Mesteren sin innerligste forståelse og deltagelse. Hun viste at fremfor duften av denne kostbare salve — så skuet Mesteren et hjerte som helt åpnet sig for ham. O, hvor han har lyst til sannhet i hjertets innerste. Ps. 51, 8, hvor en handling som utpringer av et hjerte der brenner for Jesus er mere verd enn farsæerens lange bønner og almisser. Offere for Gud er en sønderbrutt ånd. Ps. 51, 19. Derfor var denne kvinnes handling til Mesterens behag. Ja, det er hjerteforholdet Jesus ser til. Derfor gav Jesus henne dette vidnesbyrd: «Hun gjorde hvad hun kunde.»

Er du villig til å tjene mesteren ved først å gi ditt hjerte til ham og la ham fylle det med sin And så kjærlighetens ill begynner å brenne på ditt hjertes alter — da vil følgen bli at al'bastkrukken blir brutt og innhølet. Det heldes ut over Jesus og hans legeme som er menigheten. Vi formaner jo til å gjøre vel imot alle men mest mot troens egne folk.

Gi Gud at duften kunne få strømme ut av oss på den måten

Hold fast på kronen!

Mett.: Håden i Kristus den har satt mig ferd.

Deres Guds Lam for sin kjærlighet stor. For at han kom til vår syndige jord. :; Frelse der finnes i Frelserens blod. Legg dig blot ned for hans fot. :;

Tager du vare på det han har befalt, Så seirer du alltid, ti så har han tatt. :; Om prøvelser, tungsler venter dig her, Så vet du at Jesus er nær. :;

Følger du Jesus hvor han leder dig, Går du den riktige vei, :; Salig du bliver i Frelseren da, Og føler dig alltid så glad. :;

Hold fast på din krone som Jesus dig gitt, Han sier jo dig: alt mitt er jo dit, :; Uer tro i det lille, i smått som i stort, Tiden den er jo så kort. :;

Snart himlen sig åpner og Jesus vi ser, La oss vidne om Jesus den stand vi er her, :; Og kronen vi vinner om vi holder ut, til vi samles hjemme hos Gud. :;

E. Wintersborg.

Korsets herlighet.

I kraft av korset hviler de kristne i en stille, fast forvisning. Forsoningen er fullstendig. Verket er fullkomment.

Der er ingen fordommelse for dem som er i Kristus Jesus. Derfor bør all tvil og frykt utelukkes.

A tro på korset er å hvile i Guds kjærlighet, som går dypere enn alle våre synder og er mektig og villig til å utfri oss av dem alle. Og dette er ikke forbeholdt de få, men det er det nye testamentes kristendom, det er den tro som fikk de første kristnes hjertet til å beve av glede i Herren. Gleden var deres styrke.

Kristus døde for syndere, ja for den største synder, og har vi motatt hans frelse, er alt oss skjennet i ham. Da vet vi at vi er gått over fra døden til livet.

Gleden er vår arv og vårt eie, og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare våre hjertes og tanker i Jesus Kristus.

K — n.

Hedningemisjonen

er en sak som vedrører alle kristne. De som sier at de ikke har interesse for hedningemisjonen, bekjenner også derved at de har en mangelfull forståelse av sin stilling som kristne og menighetslemmer. Kristi befaling om å løse den store oppgave, er gitt til alle disipler. Men ikke alle disipler kan forlate sitt hjem og fedreland og reise til fremmede land for å forkynne evangeliet. De fleste kristne må utøve sin plikt for hedningemisjonen ved bønn og ved gaver.

Vi må leve Kristus,

om vi skal kunne forkynne Kristus, så at menneskene frelses. Vi kan ikke vinne sjele fra døden, undtagen vi eier Kristi eget livskraft, undtagen vi lever i stadig tro på ham, i stadig samfund med ham. Om vi i dette store arbeide går frem, bedende for sjeles frelse, sterke i troen og fylte med Kristi kjærlighet, skal vi ikke arbeide forgjeves eller ofre våre krefter til ingen nytte.

Walcoot.

Ord for dagen:

Den som tror på mig, han skal gjøre de gjerninger jeg gjør, og han skal gjøre større enn disse, ti jeg gjør min fader, og hvad som helst i her som mitt navn, det vil jeg gjøre for at faderen skal vorde herliggjort i Sonnen. Johs. 14, 12-13

Ham alene.

Jesus alene! Om der er noen verden vi trenger til, da er det Jesus alene, å høre ham alene. Vi er så trette av meaneskemninger og mennesketanker. Kun en eneste kan mette våre hjertes trang, kun en eneste kan oppfylle vår sjels begjær, og det er Jesus alene. Han er alt, alt, hvad vi trenger til. Han er alle tider midtpunkt, den eneste klippe i livets storme, den, mot hvem å forventning i himmel og på jorden fra evighet til evighet er rette Ham er det profetene gir vidnesbyrd; ti han er den ene, som ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger, for at vi kunde få fred og lagedom. Her ham peker alle skriftene. Hans pris var det englene sang. Han var det, døperen Johannes kunynte som Guds-lammed, der berer all verdens synd. Han alene fikk av Faderen det vidnesbyrd, være den elskede Sønn, som hadde Guds velbehag.

Jesus alene til frelse og liv. Det er Guds barns glade bekjennelse over alt på jord. Han alene blev oss veien til Faderen. Han alene blev midleren mellem Gud og oss, den ene som fullkomment kan frelse enhver, som kommer til ham. I ham har vi syndens forlatelse efter hans nådes rikdom. I ham har vi seir over alle fiender i oss og om oss. Hans navn alene er sterkere enn all ondskapens makter under himmel. Hans blod alene formår hvad int annet i himmel og på jord formår å rense oss fra all synd. Han alene er Ja og Amen til hjertes lengsler.

Har du sendt bladpengene?

Hvis ikke, vær vennlig å huske på de to kroner for dette halvår. Det er alltid litt bryderi å gå til postkontoret, men betal idag, så er det gjort.

me. Efter 12 dages forløp blev evangelisten utvist. Grunnen var: «Han har helbredet syke! og har også utfriet en fange, idet han betalte en 10 kroners bot for ham.»

Men imidlertid reiste det sig i Lettland andre krefter. 4 professorer krevde hos ministeren evangelistens tilbakekomst til Lettland. Og — — ministeren måtte atter adlyde. Så begynte arbeidet på nytt i det samme spor. Ennda kraftigere bruste vekkelsesbølgen.

Spørsmålet reiser sig: Hvorfor har mannen så meget motstand, og hvorfor blir han slik forfulgt?

Som svar hitsetter vi en samtale om noen spørsmål som en professor stilte:

— Si mig, hvad er det med Dem, hvad er Deres hemmelighet?

— Jeg har ingen hemmelighet, lød svaret.

— Men der må da være noe som forklarer alt dette som hender?

— Det er bare dette ene: Jeg tror Gud!

— Er det hele kunsten? spurte professoren.

— Ja, det er det hele.

— Ja, jeg skjønner at det er en hemmelighet, men denne kunst velter talerstolene, sa professoren.

— Det vet jeg, svarte evangelisten bare.

Avisene skrev stadig om vekkelsen. Vi hitsetter et utklipp av «Pehdejå Brihdi» i Riga, datert 18. april 1929, hvori det heter:

« — I slutten av forrige uke kom til Smiltens predikanten Emil Meyer som holdt flere møter, hvor forløsning av synden fra sjel og legeme blev forkynt.

Meyer leiet til en begynnelse et lite lokale, men måtte snart bytte dette om med det allerstørste på stedet. Efterat ryktene om de undergjerninger som var skjedd ved Meyer var blitt bekjent strømmet

vanføre, tæringsyke og blinde til fra alle kanter av Smiltens og omliggende trakter. Enkelte hadde gått op til 60 km. Allerede noen timer før møtet begynte var lokalitet nesten fullt. De syke satte sig helt foran, ufortrødent ventende. Da Meyer innfant sig med sin tolk var salen overfylt. Meyer erklærer at mennesket ikke er skapt av Gud for at ondt sykdommer, smerter og ufred skal legges på det. Derfor er ikke sykdommene fra Gud, men fra den onde ånd, djævelen, og derfor har også djævelen fra den tid av da Jesus blev festet på korset, ingen rett mer til menneskene. Således kan man i Jesu navn fordrive alle sykdommer.

Ved beviser av flere øienvidner og helbredede er resultatet overveldende og overmåte stort. En blind pike blev, efter å ha blitt salvet med olje, øieblikkelig sende. En annen som i lengere tid hadde hatt indre lidelser, blev plusselig frisk. Noen krøplinger og reumatisk syke forlot lette på foten salen og kastet krykkene bak ovnen. En svak kone blev fridd for stadige hodesmerter.

Ennu mange fler undere er utført. Noen syke — rike — som ikke kom frem til Meyer fordi så mange fattige stod foran, bød ham store summer. Men han tok ikke imot.

Det er interessant hvorledes de syke blir lægte. Når de har fortalt om sine lidelser, spør Meyer: «Tror du på Gud og Jesus underkraft og angre du dine synder?»

Når den syke da bekjenner, kaster de sig begge på kne og Meyer sier at den syke skal fatte sterk tro, ikke tenke mer på sykdommen, men hengi sig og prise Gud for den vidunderlige helbredelse.

Med følgende ord av Jesus: «Dig skje, som du har trodd» eller «Din tro har frelst dig», lar han dem gå bort.

Her i Smiltens har også forekommet at Meyer slett ikke har helbredet enkelte. Da Meyer spurte en kone: «Angre du dine synder?» svarte hun ham: «Jeg er uten synd.» «Da kan De ikke bli helbredet,» var svaret. Mange blev derfor ikke lægt, fordi de manglet troen.

Vennestevne

avholdes søndag den 14. juli i Betania, Kr.sand S. hvor alle venner fra fjernt og nær er hjertelig velkommen. Velkomstmøte lørdag aften kl. 7. Evangelister og venner må i god tid melde sig for innkvarteringsens skyld. Skriv til Froholt, Lund, Kr.sand S. På vennenes vegne E. Froholt.

Vennestevne

avholdes på «Klippen», Sallnes i Råde søndag 7. juli. Møte kl. 10 1/2 fm., kl. 3 og 6 1/2 eftm. I stevnet deltar flere tilreisende brødre. Sang og musikk av venner fra Moss, Niste, kopp og mugge medtas. Kaffe, melk og vørterøl fåes kjøpt. Alle hjertelig velkommen. På vennenes vegne Lars E. Lervik.

FRA SPREDTE FELTER

Råde.

Undertegnede har atter vært sammen med vennene, var her fra 1—6 til 17—6. Hadde en riktig vellykket dáp søndag 16—6 hvor vi døyte 2 brødre og 3 søstre, og Jesus selv var oss innerlig nær.

Ja, det var herlig å få tale til folket. Evangeliet er jo en Guds kraft for hver den som tror, takk og lov og pris. Vi samlet oss kl. 3 og holdt først møte på stranden, hvor br. Andreasen og Ludvig Agnes og jeg talte, etter at br. Lervik hadde åpnet med å lese fra Johs. 15 om vintreet. Så leste vi ut i endel som handlet om de troendes dáp, og en riktig alvorlig stund gav Gud oss. Så steg vi ut i vannet efter at den enkelte hadde vidnet om sin tro på Jesus. — Ja, først tro, så dáp og håndspåleggelse. Godt å få være i Guds vilje, ti da uteblir ingenlunde velsignelsene som han selv har lovet, halleluja. Det var mange tårer som fløt der nede, noen feldte tårer over Guds godhet, andre over at form og skikk hadde holdt dem borte fra handlingen o. s. v. Men det var sikkerlig dem som også tok bestemmelsen: neste gang er det min tur. Ja det var seier for Jesus, halleluja. Vi synger: Guds folk beholder seiren og alle seirer med som står med i frelserens led.

Kl. 6 samledes vi på lokalet «Klippen», og fortsatte å oplysje vår trofaste frelser. Amen. Ja, vennene lever altså riktig godt, som vel også disse linjer beretter. Tror nok vennenes stilling ligner folket i Berge: Det edle sinn som undersøker skriftene om hvordan stillingen bør være, når den er riktig.

Reiste så hjem mandag og til Holmbu tirsdag. Det er godt å få hilse på søsken rundt omkring, og erfare de lever i nådestillingen. F. t. Holmsbu 18—6—1929. Hilsen til Røstens lesere fra br. H. I. Ersrud.

Evangelist Meyer

har de siste dager virket blandt vennene på Ski og i Moss. Han reiser nu til Tyskland for i okto-

AFRIKA

Parti fra Afrika, hvor Mongola og Kongo flyter sammen.

Mesterens befaling, om å gjøre alle folkeslag til disipler, gjaldt også de sorte i Afrikas indre. Og mange er de som har ofret sig for denne hellige gjerning. Men det trenges en hel hær av misjonærer, når man hører at ca. 80 millioner ennå ikke har hørt et ord om Jesus Kristus.

Det er ca. 850 forskjellige språk og dialekter, og av disse har 800 stammer ennå intet hørt. Kun et fåtall av dem kan skrive.

Man regner at ca. 10 prosent av Afrikas befolkning berøres og står under innflytelse av kristne misjonærer.

Det var dette folk som blev

lagt på Livingstones hjerte. Efter å ha overvært et møte av misjonær Robert Moffat, blev Livingstone så grepet av Afrikas nød, at han utbrøt: «Herre, her er jeg, send mig.» Og han forblev trofast på sin post. Da Standley kom med bud om at dronningen ventet ham hjem og at hoffet vilde ære ham, fristet det ham ikke. Han lyttet til røsten fra oven og drog videre inn i landet for å fullføre sin gjerning og dø.

Det er den ånd og det sinn som kan vinde de mange millioner for Herren.

Bed høstens Herre drive arbeidere ut til den store høst.

INDIA-BREV

Fra Rachel Edwardsen.

De første inntrykk. — Det gjærer blant de revolusjonære.

Mai 1929.

Inderlig kjære venner og medarbeidere for evangeliets utbredelse!

«Ti ennå er det bare så kort en stund så kommer han som kommer skal, og han skal ikke drøye; men den retterfærdige, ved tro skal han leve, og dersom han unddrar sig, har min sjel ikke lyst til ham.»

Hebr. 10, 37—38.

Herlige sannhet som Herren stadig minner oss om, at hans komme står for døren. Samtidig som dette kommer som en trøst til oss, er det også en alvorlig side av saken. Vi er Guds medarbeidere, sier Paulus. Og Jesus sier: «Likesom Faderen har utsendt mig til verden, sender også jeg eder.» En hellig oppgave, sendebud i Kristi sted. Måtte Herren finne den enkelte av oss tro på den plass han har satt oss.

Idag (17. mai) er det 8 uker siden str. Wergedahl og jeg ankom til Banda. En uforglemmelig tid har det vært, både i den ene og annen henseende. De første dager bragte mig budskapet om min mors og fars hjemgang til herligheten. Det var nesten utrolig at de begge bare med 7 dagers mellomrum skulde få flytte hjem;

ber måned å fortsette sitt virke i Letland.

Metodistenes årskonferanse holdes i disse dager i Drammen under ledelse av biskop Wade. Til konferansen er møtt ca. 150 prester.

men dog er det en herlig trøst å vite at de er hos Jesus. «Borte fra legemet, hjemme hos Herren», — såre meget bedre, — selv om det ikke bestandig føles slik for oss som står tilbake. Dog, snart skal vi møtes for evig å være sammen.

De første inntrykk av landet og folket her har vært overveldende. Vel hadde jeg hørt både av den ene og den annen misjonær om forholdene her ute, men det bleknet ved siden av virkeligheten. At det virkelig går an å være så dypt sunket i mørke og elendighet! Allerede inntrykkene den første dag i Calcutta, gjorde at det var umulig å få sove om natten. Dog var det ingenting mot hvad en får se inne i landet. Har vært med et par ganger ut i distriktet og fått anledning til å se litt av dette folks liv. At mange slags sykdommer herjer grusomt er intet under når en ser hvordan de bor inneklemt i disse jordhusene uten vinduer, og ser urensligheten. Det er slik at en rent trenger nåde til å se det.

Glemmer ikke første møte for hedninger jeg var på. Vi var ut i Naraini en dag. Efter at vi hadde hatt vårt måltid inne i et jordhus, hvor gulvet tjente som bord, (men maten smakte fortreffelig, da vi ved siden hadde litt salt popelse fra Norge), dro vi inn til byen eller markedet. Naraini selv er ikke store stedet, men det er bestemte markedsdager der hvor folket strømmer til i skarevis. Vi var der på en slik dag. Satte oss

under et tre og begynte å synge. Hedningene samlet sig omkring Nandija (evangelisten) og str. Jensen talte til dem. Jeg kunde ikke annet enn tenke på den store forskjell på denne forsamling og de hjemme i Norge. Hvor den har meget å takke Gud for som er opvokset i et land hvor evangeliet er almindelig kjent. Her stod de omkring oss, noen halv nakne, andre med klær så skidne og fele, bare noen enkelte var forholdsvis ordentlig kledd; noen stod så interesserte og fulgte med, andre så spørgende ut, atter andre likegyldige, til og med pratet og lo. Efter møtet gikk vi inn på markedet for å selge evangelier. (Man tar en 2—3 øre for hvert, da hedningene setter mer pris på det de har betalt for.) Det vrimlet av mennesker, og enda de andre at dette var bare en del av hvad det pleier å være, så her må visst være folk som havets sand. Vi spredte oss blandt mengden for å dele ut livets ord. Jeg hadde også forsynt mig med en del evangelier og lært en setning: ek peisa ka kitab. Det føltes litt underlig å være bokstavelig talt omringet av hedninger, og bare ha en setning til rådighet. Men evangeliene gikk, og det var jo hovedsaken. Ca. 90 evangelier (all dem vi hadde med) blev delt ut den dagen, og enda var det spørsmål efter fler. Men ennå er det massen av folket som ikke kan lese.

En behøver ikke være længe i India, før en forstår at det er et land hvor satan hersker og tilbese. Folket er sunket så lavt og deres sinn gjennemtrent og besudlet av satans ånd. Og det er tilfellet, ikke bare blandt den uoplyste mengde, men også blandt de lærde og de med såkalt europeisk dannelselse.

Hørte for en stund siden om ex-kongen av Endor, Indias rikeste mann, dertil «dannet» og med et fint fremtredende, hans frue er en amerikansk dame. Alt høres så briljant ut. Men så kommer den andre siden av tingene. Foruten sin amerikanske gemalinne har han sine indiske hustruer. Og kan dere tenke hvad han hadde gjort? Jo, slått nesen av på en av sine indiske hustruer, så bare benet stod igjen og ansiktet var vansiret. — Nei, ytre dannelsen kan ikke forandre et hjerte, men frelsen i Jesus kan.

Det gjærer blandt folket i politisk henseende. For noen uker siden blev 2 bomber kastet ned i den lovgivende forsamling i Delhi, revolverskudd avfyrt og røde flyveblad kastet ned i forsamlingen. Innholdet var revolusjonært. Det sluttet med: Lange leve revolusjonen! Vi vet ikke hvilke tider landet går imøte, men la oss i endretighet be om at evangeliets sak må seire her, hvad det enn vil møte og hvilke midler Gud ent skal bruke.

Vi priser Herren for hvert hjerte som Gud har fått gjort et verk i. Det er lyspunktene her ute. Glemmer ikke de første møter blandt de indiske kristne. Forstod ingenting, hverken av sang, bønn eller tale, men kjente Guds rike velsignelse allikevel. Om språk, skikker og alt er forskjellig, er Guds Ånd den samme. Be for de indiske kristne! De har

Vennestevne

avholdes i SVELVIK søndag 28. juli. Velkomstmøte lørdag kl. 8. Venner fra fjernt og nær innbydes på det hjerteligste. For vennene Ragnvald Volden.

mange ting å kjenne med som de troende hjemme ikke kjenner større til.

For tiden er jeg på fjellet for å lære språket. Her er stor forskjelling fra sletten. Synes India i alle deler er de store motsetningers laud, i folk, i klima, i natur; noen med uhyre rikdommer, mesteparten i dyp fattigdom; noen med en veldig lærdom og kunnskap, massen av folket i stor uvitenhet. Hvad klimaet angår så er det stekeende solvarme om dagen, morgen og aften ofte kjølig; og hvad naturen angår så er det endeløse sletter med liten avveksling og så til motsetning Himalajfjellene. Vi er jo ikke så svært høit oppe (vel 7000 fot over havet), men vi ser sågodsom ikke annet enn svimlende dype daler og veldig, høie fjell. I sannhet, Guds skaperverk er veldig.

Språket er interessant. Godt at Herren hjelper i smått og stort.

Hjertelig takk for Misjons-Røsten. Vi er så glade og takknemlig til Gud for bladet. Gud velsigne eder, kjære venner, som arbeider med det, og hver eneste en som leser disse linjer.

De hjerteligste hilsener til kjente og ukjente venner.

Eders i Jesus forbundne Rachel Edwardsen, adr.: N. E. Mission, Banda, U. P. India.

På utfart.

Med sommerens varme kommer også trangen til utfarter i Guds frie natur. Man vil gjerne benytte anledningen efter ukens strev å ryste byens støv av sig. Og man tar ut i flokk og følge.

Som følge herav henlegges også alle stevner og stor-møter til sommermånederne. Som man ser av annonsene her i bladet er det nok å velge mellom. Vi henviser i dette nr. til Saltnes i Råde, Mjøndalen, Minnessund (Eidsvoll), Svelvik og Kristianssand.

Man kan selvsagt ikke komme overalt, og på de steder hvor venneflokkene ikke er så store at det er noe å dele på, må man også ha for øie å ivareta møtene på hjemstedet.

Ja, må Herren få velsigne sitt folk når de samles på de forskjellige steder for å oplysje hans navn. Og må vennene sig imellem bli knyttet enn mer innerlig sammen i kjærlighetens og enhetens sambånd. Det er både styrkende og vederkvægende for den enkelte, når man møtes fra fjern og nær. Man blir inspirert til fortsatt virke og større seire for Herren sak.

Jeg tar

den hele Kristus til min frelser, den hele bibel til min støttesav, den hele menighet til mitt samfund og den hele verden til mitt sogn. Augustin.

